

Αξιότιμε Διευθυντή κ. Χατζιβασίλη, διαβάζω σε συνέχειες της Τούτης αναφορές σας για τους πρώτους ιδρυτές και συνεχιστές Ελληνόφωνων εφημερίδων στην Αυστραλία της δεκαετίας 1950, με λεπτομερείς καταγραφές κάτω από τον τίτλο: «Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 40 χρόνια». Όλοι οι δημοσιογράφοι της γενιάς μας: που αναφέρεστε με ονομασίες νεκρών, και ζώντων σήμερα, είναι καταπληκτική ιδέα, γιατί θα μάθουμε πολλούς από τους αναγνώστες πως δεν είναι εύκολο και ακίνδυνο Επάγγελμα! Και σας οφείλουμε την ευγνωμοσύνη μας για τις ελληνόφωνες εφημερίδες στην Αυστραλία γιατί νιώθουμε υπερήφανα για την θέληση, τις προσπάθειες, την υπομονή και επιμονή να βάλετε τις βάσεις που θα εκπυτώνονταν η πρώτη Ελληνόφωνη εφημερίδα με τίτλο (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΝΗ) κάτω από πολύ αντίξεις συνθήκες τολμήσατε: Ιδρύσατε και κυκλοφορήσατε την πρώτη Ελληνική εφημερίδα στην παροικία! Επιτρέψτε μου λοιπόν να σας συγχαρούμε όλους εσάς τους πρώτους εργάτες, και να σας αποκαλέσουμε ήρωες γιατί πολεμήσατε σε μια ξένη αγγλόφωνη χώρα με αυτοθυσίες να ιδρύσετε και να συνεχίζετε ως σήμερα να κυκλοφορείτε τις εφημερίδες να μας ενημερώνετε έγκυρα ιστορικά και επίκαιρα παροικιακά και παγκόσμια ΝΕΑ και μας βγάζετε από την άγνοια! Παρόλο που απειλούνται οι ξενόφωνες εφημερίδες από τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ, και το ίντερνετ με ότι καλό και κακό συνεπάγεται, όλοι εσείς οι άξιοι Έλληνες δημοσιογράφοι τις κυκλοφορείτε!!

Έχω βέβαια χάστη κάποιες από τις πρώτες συνέχειες... σας: αλλά από αυτές που διάβασα έχω πάρει γεύση από τις πικρίες που γεντήκατε όλοι σας, από επιτυχίες και αποτυχίες των προσπαθειών σας τότε... Άλλα και σήμερα δεν εγκαταλείπετε το πηδάλιο εκδύσεων και κυκλοφορίας του Τύπου με ενδιαφέροντα θέματα και πνευματική ύλης! Και συγχαίρω και τον πρώτο-εργάτη του Ελληνικού Κήρυκα κ. Θ.Σ. που με επιμονή και χρηματοδοτήσεις, κ' εσάς συνεργάτη του για τις γνώσεις σας, που τον ενθαρρύνατε να αγοράσει νεότερα μηχανήματα, να τα χειρίζεστε εσείς: που σίγουρα θα μιλούσατε και θα γράφατε Ελληνικά και

Αγγλικά: αφού είστε από την Αίγυπτο διδασκόσαστε να γράφετε και να μιλάτε Αγγλικά, Ελληνικά: Αραβικά, κ.α. γλώσσες. Και ο σύζυγος μου Ελληνικής καταγωγής γέννημα θρέμμα στην Αίγυπτο, διδάχτηκε Ελληνικά, Αγγλικά και Αραβικά.

Είστε όλοι οι δημοσιογράφοι παλαιοί και σύγχρονοι αξιοθαύμαστοι,

πολλή-πολιτιστικής νεαρής Ηπείρου Αυστραλίας.

Ωστε να μην βρεθεί ποτέ στη θέση του αξιότιμου μεγάλο επιχειρηματία κ. Κύκη Ευθυμίου που ως γράφετε πλήρωσε \$ 14.000 χρέη όταν σταμάτησε η εφημερίδα... να κυκλοφορεί! Καθώς και ο κ. Θ. Σκάροκος το ίδιο έκανε σε άλλες αδιέξοδες προσπάθειες ως

Αυτά θα συνεχίζονται στον απάνω κόσμο που ήταν υλιστής από τα γεννοφάσια του: και πολλαπλασίασε την ανεπάρκεια και την ματαιοδοξία του στις νέας τάξης πραγμάτων μ" αυτία η ιλιγγιώδης τεχνολογία που τον διαιρούν έκαστο Αιώνα να κάνει πολέμους για το "χρυσό Δέρας," και να συναγωνίζεται την Φύση να την αντικαταστήσει.... Με τεχνολογικά μέσα.

Και όλοι αυτοί οι σύζυγοι του δεν του αφήνουν λεπτό ελεύθερο να σκέπτεται να λογικεύεται και

να προσγειώνετε αφού δεν είναι υπερόγανθρωπος: αλλά ένα μεριμήγκι της μάνας Φύσης, και γ' αυτό δεν ελέγχει τον εσωτερικό του κόσμο να τον φωτίσει να ψάχνετε και να ψάχνετε: να μάθει για ποια Αποστολή τον έστειλε στη Γη ο Δημιουργός να εκτελέσει στην ζωή για τον ίδιο, και τους συνάθρωπους του. Και γενικότερα στο κοινωνικό σύνολο και ασχολείται με τα φθοροποιά που ζημιώνουν τον κατακρεούργημένο πλανήτη Γη: και το φυσικό περιβάλλον με δηλητήρια που εις γνώση του δημιουργεί. Και αλιμόνο στις νέες γενιές και στους μεταγενέστερους τους! Άλλα φταίνε και οι νέοι μας που εθελοτυφλούν και δεν θέλουν να συμμετέχουν στα κοινά για το δικό τους και των παιδιών τους καλό Έμεσα και άμεσα (!!!)

Τέλος ευχόμαστε: οι Δημοσιογράφοι μας Αυστραλία Ελλάδα, και όλου του κόσμου γενναίοι εργάτες των ΜΜΕ να έχετε υγεία και μαρούσια: γιατί είστε το δεύτερο της μέρας λαμπρό φως, ο λίγχος της νύχτας (!!!) και η ανασφάλεια των απάνθρωπων!!!! Αφιέρωμα στους ζώντες και μη Έλληνο-αυστραλούς κ.α. Δημοσιογράφους.

**Σας χαιρετώ μετά τιμής
Ελένη Ρέτση**

Το ολοκαύτωμα στο Συγχαρί^{23 Ιούλη 1974. Ημέρα Τρίτη}

Εκεί πίσω από τη σημαία της ντροπής μας, είναι τ' αγιασμένα χώματα του Συγχαρί, που έπεσαν οι ήρωες μας υπερασπιζόμενοι της Κύπρου την τιμή, εκεί είναι θαμμένος ο ήρωας Διοικητής Στυλιανός Καλποντζής.

Εκεί πίσω από τη σημαία της ντροπής μας, πίσω από το Πενταδάκτυλο, εκεί στο Συγχαρί, στις 23 του Ιούλη 1974, την αποφράδα εκείνη Τούτη έγινε μια προδοσία, ένα έγκλημα, μια σφαγή που ο καυτός ήλιος του Ιούλη αρύθμηκε από ντροπή.

Εκεί πίσω από τη σημαία της ντροπής μας, που με πείσμα ο Πενταδάκτυλος κρύβει την οργή του, είναι θαμμένοι οι ήρωες του Καλποντζή Στυλιανού, όταν μια διαταγή προδοσίας εκεί στη ρίζα του βουνού, έγινε άνιση μάχη του στρατού μας, εναντίον του εχθρού.

Εκεί πίσω από τη σημαία της ντροπής μας, που για 35 χρόνια λερώνει τη κυπριακή γη, εκεί στην αιματοβαμμένη γη του Συγχαρί, πολέμησαν μέχρι εσχάτων, στο καυτό ήλιο του καλοκαιριού η τιμημένη 181 μοίρα Πεδινού Πυροβολικού.

Η ανώτερη διαταγή ήταν σκληρή, ήτανε σαφής, να κινηθεί η 181 μοίρα σε φάλαγγα από το Τρίκωμο στο Συγχαρί εκεί σε μια καλοστημένη ενέδρα θα 'ρθεί το ολοκαύτωμα θα' ρθεί η καταστροφή και οι λίγοι επιζώντες ήρωες για 35 χρόνια διερωτούνται, γιατί;

Τιμή και δόξα σε όλους εσάς, ήρωες της Λεβεντογέννας γης, που για της Κύπρου μας την τιμή, πέσατε ηρωϊκά μαχόμενοι, στο δοξασμένο Συγχαρί.

**Διατελώ
Φανή Μιχαηλίδου
Kingsford**

**Το ποίημα αυτό το έγραψα
όταν στην τηλεόραση του PIK
(εθνικό κανάλι Κύπρου)
είδα σκηνές από το
ολοκαύτωμα στο Συγχαρί.**